

РЕШЕНИЕ

№ 503

гр. София, 09.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 73 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЕМИЛИАН ЛЮБ. ЛАКОВ

при участието на секретаря ЕМИЛИЯ АНТ. СОПОТСКА
като разгледа докладваното от ЕМИЛИАН ЛЮБ. ЛАКОВ Гражданско дело
№ 20211110146157 по описа за 2021 година

*Предявени са обективно, кумулативно съединени установителни
искове по чл.422, ал.1 ГПК, вр. чл.430, ал.1 ТЗ, и по чл.422, ал.1 ГПК, вр.
чл.430, ал.2 ТЗ*

Ищецът БНП ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС С.А., Париж, рег. №542097902, чрез БНП ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС С.А. клон България с ЕИК 204915054 моли съда на осн. чл.422, ал.1 ГПК да признае за установено, че ответникът Г. Н. К. е задължен да му плати следните суми: на осн. чл.430, ал.1 ТЗ, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД – **6115,37 лв.** – представляваща задължение за връщане на получената сума (главницата) по договор за потребителски кредит №EMLN-13780886 от 29.08.2016г. ведно със законната лихва от подаване на заявлението по чл.410, ал.1 ГПК по ч.гр.д. №6752/2021г., СРС, ГО, 73 с-в – 25.1.2021 г., до изплащане на сумата; на осн. чл.430, ал.2 ТЗ, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД - **1,45 лв.** - възнаградителна лихва по договор за потребителски кредит №EMLN-13780886 от 29.08.2016г. за периода 05.03.2017г. – 05.09.2018г., ведно със законната лихва от подаване на заявлението по чл.410, ал.1 ГПК по ч.гр.д. №6752/2021г., СРС, ГО, 73 с-в – 25.1.2021 г., до изплащане на сумата.

Ответникът Г. Н. К. оспорва исквете и моли за отхвърлянето им, тъй

като ищецът не го е уведомил за предсрочната изискуемост на вземането си по кредита.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност, за да се произнесе взе предвид следното.

Относно иска по чл.430, ал.1 ТЗ, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД.

С договора за банков кредит банката се задължава да отпусне на заемателя парична сума за определена цел и при условия и срок, а заемателят се задължава да ползва сумата събрано уговореното и да я върне след изтичането на срока чл.430, ал.1 ТЗ; на този текст заемателят плаща лихва по кредита, уговорена с банката (чл.430, ал.2 ТЗ); договорът за банков кредит се сключва в писмена форма (чл.430, ал.3 ТЗ).

Ето защо, искът е обусловен от доказването от страна на ищеца на договора за банков кредит, предоставянето на заемателя – ответник, сумата предмет на договора и настъпването на падежа, както и предвид възражението на ответника в процесния случай по чл.110 ЗЗД за погасяването на задължението по давност – фактите, обуславящи спирането или прекъсването на давността преди изтичането на пет-годишен срок от настъпването на изискуемостта на вземането.

В настоящия случай от приетия по делото договор №EMLN-13780886 от 29.08.2016г. за потребителски кредит се установява, че ищецът се е задължил и е предоставил на ответника кредит в размер на 7100,00 лв. срещу насрещното задължение на последния да върне тази сума (главница) заедно с възнаградителна лихва в размер на 8,75% годишно на 24 равни месечни вноски в размер на 346,11 лв., като годишният процент на разходите се равнява на 11,28%.

Според чл. 3 от общите условия, неразделна част от процесния договор, погасителните вноски по кредита „съставляват изплащане на главница по заема, ведно с надбавка, покриваща разноските на Кредитора по подготовка и обслужване на заема и определена добавка, съставляваща печалба на Кредитора.“ В чл.3 е уговорено, че „Лихвеният процент по кредита е фиксиран за срока на договора.“, както и че годишният процент на разходите е с начална дата за изчисляване датата на подписване на договора.

Не се спори по делото, че ответникът е получил сумата, предмет на

договора и че след подаване на заявлението по чл.410 ГПК е платил на ищеца сумата от 200 лв.

След датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК (04.02.2021г.) кредитополучателят е извършил две плащания за погасяване на задължението по договора за кредит, общо в размер на 200 лв.- на 04.03.2021г. и 26.01.2021г.

Неоснователни са доводите на ответника, че вземането не е станало предсрочно изискуемо предвид неуведомяването му за решението на банката да обяви, че поради забавата на длъжника претендира предсрочно изпълнение на целия размер на задължението по договора. Според Тълкувателно решение от 2.4.2019 г. №8/2017 г. на ВКС при вземане, произтичащо от договор за банков кредит, чиято предсрочна изискуемост не е била надлежно обявена на длъжника преди подаването на заявление за издаване на заповед за изпълнение, не може да се игнорира, че съществува валидна облигационна връзка по договора за кредит при условията, договорени между страните. Доколкото предсрочната изискуемост не може да бъде приложена по отношение на вече падежиралите към монета на обявяването ѝ вноски, а са само спрямо тези, чиято изискуемост не е настъпила, то и в настоящия случай длъжникът – ответник по иска, дължи изпълнение на онази част от дълга, по отношение на която е настъпил падежът, който е договорен между страните. В процесният случай, падежът на последната двадесет и четвърта вноска е настъпил на 5.9.2018 г.

Относно иска по чл.430, ал.2 ТЗ, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД. Банката има право да иска плащане на договорна лихва с доказването на фактите по главния иск по чл.430, ал.1 ТЗ, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД и изтичането на уговорения срок, за който е договорено плащането на лихва и размера на лихвата. При доказване на тези факти, ответникът носи тежестта да докаже, възразението си, по отношение на които вече се изложиха аргументи.

В процесния случай банката доказва твърденията си. От погасителния план по договора за кредит е видно, че договорната лихва за исковия период е равна на претендираната сума.

Относно направените по делото разноски: На осн. чл.78, ал.1 ГПК ответникът е задължен да плати на ищеца обезщетение за направените разноски, съразмерно на уважените части от исковете – изцяло - **100,00 лв.** –

по настоящото дело и **176,34 лв.** – по заповедното ч.гр.д. №46157/2021 г. на СРС, Второ ГО, 73 с-в.

Предвид изложеното, Софийският районен съд,

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на осн. чл.422, ал.1 ГПК, че ответникът Г. Н. К. с ЕГН: ***** е задължен да плати на ищеца БНП ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС С.А., Париж, рег. №542097902, чрез БНП ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС С.А. клон България с ЕИК 204915054 следните суми:

на осн. чл.430, ал.1 ТЗ, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД – **6115,37 лв.** – представляваща задължение за връщане на получената сума (главницата) по договор за потребителски кредит №EMLN-13780886 от 29.08.2016г. ведно със законната лихва от подаване на заявлението по чл.410, ал.1 ГПК по ч.гр.д. №6752/2021г., СРС, ГО, 73 с-в – 25.1.2021 г., до изплащане на сумата;

на осн. чл.430, ал.2 ТЗ, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД - **1,45 лв.** - възнаградителна лихва по договор за потребителски кредит №EMLN-13780886 от 29.08.2016г. за периода 05.03.2017г. – 05.09.2018г., ведно със законната лихва от подаване на заявлението по чл.410, ал.1 ГПК по ч.гр.д. №6752/2021г., СРС, ГО, 73 с-в – 25.1.2021 г., до изплащане на сумата.

ОСЪЖДА ответника Г. Н. К. с ЕГН: ***** да плати на ищеца БНП ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС С.А. с ЕИК 204915054 следните суми: **100,00 лв.** – обезщетение за направените разноски по настоящото дело и **176,34 лв.** – в заповедното ч.гр.д. №46157/2021 г. на СРС, Второ ГО, 73 с-в, съразмерно на уважените части от исковете.

Решението подлежи на обжалване по реда на Глава двадесета от ГПК – с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването ѝ на страните.

Преписи от решението да се връчат на страните на съдебните им адреси чрез процесуалните им представители!

Съдия при Софийски районен съд: _____